

Postanowienie z dnia 22 stycznia 2001 r.

I PKN 810/00

Brak w kasacji przedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (art. 393³ § 1 pkt 3 KPC) stanowi uchybienie nieusuwalne w trybie przepisów o usuwaniu braków formalnych pisma procesowego i pociąga za sobą jej odrzucenie (art. 393⁵ KPC i art. 393⁷ § 2 KPC).

Przewodniczący SSN Walerian Sanetra (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 stycznia 2001 r. sprawy z powództwa Mieczysława K. przeciwko Stoczni G. SA w G. o zapłatę, na skutek kasacji powoda od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 1 sierpnia 2000 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

o d r z u c i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

W imieniu powoda Mieczysława K. wniesiona została kasacja od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 1 sierpnia 2000 r. [...], którym oddalono jego zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 31 stycznia 2000 r., odrzucające jego pozew. Zgodnie z art. 392 KPC, w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 48, poz. 554), dopuszczalne jest wniesienie kasacji od kończącego postępowanie w sprawie postanowienia wydanego przez sąd drugiej instancji w przedmiocie odrzucenia pozwu. W myśl art. 393³ KPC kasacja powinna spełniać określone wymagania, przy czym w artykule tym wyraźnie wydzielone zostały (w paragrafie drugim) „wymagania przewidziane dla pisma procesowego”. Mając to na uwadze, jak również kie-

rując się stanowiskiem judykatury ukształtowanym na tle poprzedniej redakcji art. 393³ KPC, należy stwierdzić, że wady kasacji polegające na uchybieniu wymaganiom wymienionym w jego paragrafie pierwszym, są uchybieniami istotnymi i nieusuwalnymi w trybie przepisów o usuwaniu wad formalnych pisma procesowego.

Wśród wymagań, które zgodnie z art. 393³ § 1 KPC powinna spełniać kasacja (powinna „zawierać”) między innymi przewidziano konieczność przedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (pkt 3), przy czym idzie w tym wypadku o przedstawienie okoliczności dotyczących przesłanki (przesłanek) decyzji o przyjęciu kasacji do rozpoznania (lub o odmowie jej przyjęcia do rozpoznania) wskazanej (wskazanych) w art. 393 KPC. Merytorycznym warunkiem przyjęcia kasacji do rozpoznania (art. 393 KPC) jest istnienie (nieistnienie) okoliczności wskazanych w tym przepisie, natomiast warunkiem formalnym, (z tym, że jest to warunek, którego braku nie można naprawić w drodze przepisów o usuwaniu wad formalnych pisma procesowego, gdyż jest to warunek istotny, konstruujący skargę kasacyjną) dopuszczalności kasacji jest przedstawienie w niej okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (art. 393³ § 1 pkt 3 KPC). Wniesiona w imieniu powoda kasacja nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 KPC i wobec tego należy do kategorii kasacji niedopuszczalnych w pojęciu art. 393⁵ KPC (w związku z art. 393³ § 1 pkt 3 KPC). Ponieważ nie została ona na jego podstawie odrzucona przez Sąd drugiej instancji, na mocy art. 393⁷ § 2 KPC o jej odrzuceniu orzekł Sąd Najwyższy niniejszym postanowieniem.

=====